



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 332/2015
21.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер-Поповић, чланова већа, у спору тужиоца М.Ж. из Ш., чији је пуномоћник Д.Б., адвокат из Ш., против тужене Општине Владимирци, коју заступа Ј.Н., адвокат из В., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 660/14 од 18.08.2014. године, у седници одржаној 21.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 660/14 од 18.08.2014. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 660/14 од 18.08.2014. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 660/14 од 18.08.2014. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Шапцу П1 251/13 од 03.12.2013. године, којом је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му накнади штету у виду изгубљене плате за период од децембра 2010. до маја 2012. године, у појединачно одређеним месечним новчаним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате, утврђено да је тужба у погледу захтева за накнаду штете у виду изгубљене плате за период од 04.06.2010. до 30.11.2010. године повучена, тужилац обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 25.500,00 динара, са законском затезном каматом од 03.12.2013. године до исплате, а захтев тужиоца преко досуђеног износа трошкова, до износа од 36.000,00 динара са истом каматом одбијен као неоснован. Одбијен је и захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложио је да се ревизија сматра посебном применом чл. 404. ЗПП, због потребе разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначења судске праксе.

Према чл. 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначења судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став други).

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из чл. 404. ЗПП нису испуњени. Не постоји потреба за разматрањем правног питања у интересу равноправности грађана, у погледу примене члана 172. Закона о облигационим односима, којим је прописана одговорност правног лица за штету због неправилног или незаконитог рада његовог органа. Притом, уз ревизију нису приложене правноснажне судске одлуке, којима је у погледу истог или сличног чињеничног и правног односа другачије одлучено, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначењем судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору из радног односа ради накнаде штете због изгубљене плате поднета је 06.08.2013. године. На рочишту одржаном 03.12.2013. године тужилац је преиначио тужбу повећањем тужбеног захтева.

Имајући у виду да се ради о спору из радног односа, који се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора побијаног дела (1.309.235,13 динара) не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу чл. 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**